

[Poul Hansen (Kalundborg).]

mindre ud fra, at vi kan se bort fra det og stadigvæk regne med, at partiet venstre står inde for, hvad det stemte for i går.

Der var en enkelt bemærkning i det ærede medlem hr. Edvard Sørensens udtalelser, som jeg synes jeg må sige lidt til. Det ærede medlem talte om, at der var en ubetydelig arbejdsløshed blandt de ufaglærte, og ville i det hele taget ligesom bagatellisere arbejdsløsheden på dette område. Netop i dag er der en meddelelse i dagspressen om, at et meget betydeligt antal arbejdsmænd — der nævnes endog 40 000 — får udbetalt understøttelse, fordi de er ledige, og at det for arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse er et problem at skaffe de fornødne beskæftigelsesmuligheder. Jeg synes, at det var lige lovlig flot af det ærede medlem på denne baggrund at udtale sig om tingene på den måde, han gjorde.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har jeg bare een bemærkning. Han talte om de store byrder, som forsvaret på forskellig måde ville medføre for befolkningen, og vi må jo erkende, at det er store byrder, der er tale om. Men jeg synes egentlig ikke, at det ærede medlem havde moralsk ret til at tale på den måde, som han gjorde, for det er jo dog en kendsgerning — det er sagt før, men jeg synes, det skal gentages ved denne lejlighed, foranlediget af det ærede medlems udtalelser —, at det radikale venstre i sin tid var med på tanken om et nordisk forsvarsforbund, og jeg tror, det ærede medlem må erkende, at hvis vi havde fået det, havde vi i dag stået med forsvarsudgifter af mindst samme omfang som dem, der nu er tale om — jeg siger udtrykkelig: af mindst samme omfang. Når det er tilfældet, synes jeg, at man skal pålægge sig lidt større tilbageholdenhed med hensyn til at opstille tingene end den, det ærede medlem i dag viste.

Endelig har jeg et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der talte om, at de små indkomster ikke kunne klare mere. Det ærede medlem fremdrog eksemplet med den syge, der ikke kunne få en bestemt medicin, fordi det var for dyrt, og han talte om andre, som befandt sig på livets skyggeside i social henseende. Jeg vil sige, at de mennesker, som befinder sig i en sådan situation — forudsat, at det er rigtigt, hvad det ærede medlem fortæller derom, en ting, man jo altid må føje til, når det ærede medlem har talt —, måske endda kan have ret til at rette bebrejdelser imod os og spørge, hvordan det kan være, at man kan ofre til disse forsvarsformål og

samtidig, som de synes, lade dem i stikken. Men det ærede medlem har ingen som helst ret til at tale på den måde, han gjorde, og ingen som helst ret til at tage sådanne udtalelser til indtægt for sine synspunkter, for han ved jo godt, at når vi er nødt til at pålægge os og befolkningen de udgifter, der her er tale om, skyldes det den aggressive politik, som hans meningsfæller i andre lande fører, og som han billiger i spalte efter spalte i det stykke papir, der hedder „Land og Folk“. Derfor synes jeg, han skulle være den sidste, der retter bebrejdelser imod os på dette område. Ville han gøre en positiv indsats for at skaffe andre og efter hans mening bedre tilstande tilveje, så var det helt andre, han skulle tale til om at begrænse rustningsudgifterne, og det ved det ærede medlem godt. Derfor synes jeg, det snart er på tide, at han holder op med de taler, som er et eneste stort hykleri.

Det ærede medlem talte om, at der ville blive lagt gigantiske byrder på befolkningen som følge af rustningsudgifterne. Med de udgifter, som der bliver tale om efter den bevilling, vi diskuterer i dag, vil der pr. indbygger i Danmark blive tale om en udgift af 125 kr. om året til forsvarsformål. Det er det, som det ærede medlem kalder gigantiske byrder. I Sovjetunionen betaler man pr. indbygger 657 kr. om året eller mere end 5 gange så meget til forsvarsformål. Når det herhjemme skal kaldes gigantiske byrder, vil jeg gerne have at vide af det ærede medlem, hvilket udtryk man skal bruge om de byrder, man pålægger den sovjetrussiske befolkning til sådanne formål, og når jeg spørger ham netop om forholdene i Sovjetrusland på dette område, er det, fordi han og hans meningsfæller altid fremstiller disse forhold som ideelle og som tilstræbelsesværdige for os andre. Jeg vil gerne spørge, om det også gælder på dette område.

Edvard Sørensen: Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtalte forbavelse over den tale, jeg holdt, og mente, at de spørgsmål var man færdig med i går. For det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards vedkommende lød det omtrent sådan, at det var en tale, der var skrevet under andre forudsætninger.

Der er ingen grund til at blive forbavset over mine bemærkninger, for jeg ønsker ikke — og jeg forstod, at det også har været regeringens opfattelse —, at vi gennemfører dækningslove for forsvarsudgif-